

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro}. 16

W NIEDZIELĘ DNIA 25. LUTEGO 1810.

Listy z Wiednia ostatnią pocztą nadeszły, donoszą, że Arcy Kniezka Ludwika, najstarsza córka Najjaśniejszego Cesarza Austriackiego, idzie za Najjaśniejszego Cesarza Francuzów. Akt ślubu odprawie się ma d. 5 Marca w Wiedniu przez umocowanego do tego Keia Neufszatelskiego w imieniu Najjaśniejszego Cesarza Francuzów, który d. 2 Marca zjedzie do Wiednia. Spodziewać się należy, iż najpierwsza gazeta dworska Wiedeńska potwierdzi ważną tę wiadomość.

Z Londynu d. 23. Stycznia.

(Z Monitora.)

Ukończenie przypiskow Monitora do mowy Królewskiej zagajającej parlament Angielski.

(g) Ileż w tym paragrafie znajduje się fałszu! W tej samej chwili, kiedy Król tak z tronu mowi, opuszczają jego wojska Badajoz i lewy brzeg Tagu, udają do Lizbony i odstanowią Sierra Morena i całą Andaluzję. Jeżeli chcieliście oszczędzić sobie żalu, iż Szwecys przymuszona została drogą okupić pokoy, potrzeba było 40,000 wojska wysadzić do Finlandyi. Jeżeli chcieliście dopomóc Austrii, potrzeba

było wysadzić 40,000 wojska do Tryestu lub do Hamburga; a jeżeli przekonaliście się, iż bitwa pod Ratysboną była w wojnie z Austrią stanowiącą, i chcieliście Hiszpanom dopomóc, tedy wojsko wasze zamiast na wys. ie Walcheren, powinno się było pod Talawerą znajdować. Lecz głos zwycięstwa i sławy Francuzów, tak wielką wściekłość w waszych sercach wzbudzą, tak bardzo wzruszą wszystkie wasze czucia nienawiści i złości, iż warok wasz zastaniają czarne chmury. Nie myślcie na owy czas, o tem, coby dla was naużyteczniejszym było, ale tylko o tem, coby waszą wściekłość zaspokoić mogło. Potrzeba mordow i pożarow. I tak, gdy pokoy Tyłłtycki poieszyl Europę i na miejscu rzezi nastąpiła spokojność, wy zdrzeźliliście złości na widok pomyślności ludu, iak szatan Miliona na widok szczęśliwości pierwszego człowieka; dla rozpędzenia więc czarnych tych myśli, stobiliście sobie okropny widok spalania Kopenhagi. Widząc zaś porozumiewające się dwa wielkie narody względem zaprzestania wojny, staraliście się zaraz poieszyc rozpuszczeniem nowych

kl, sk i rzezi! Eledy wiele iet wasze prze-
znaczenie, idziecie za nim, ale nie sztydziej^e
z nieszczęśliwych, których czynicie! W
ten czas kiedy obie Kastylie, Mancha, A-
ragonia, Nawara, Biskaja, Leona, Sala-
manka, Katalonia, trzy części Walencyi,
&c. znajdują się w naszym ręku, wy chce-
cie sobie powszechne zgromadzenie kor-
tow; mówicie o zgromadzeniu politycznem
do ludzi, którzy nie znają innych spieżyn,
innych pobudek nad fanatyzm i zabobn!
Powiedźcie nam, gdzież mogą się zgro-
madzić ci kortowie, chyba na waszych ok-
rętach? Lecz wy sami nie wierzycie te-
mu, co powiadacie, a Londyn ieszere
mniej wierzy. Znajduie się aż nadto wie-
le Anglikow w Hiszpanii, ażebyście potra-
filo oszukać wasz narod względem praw-
dziwego stanu rzeczy w tym kraju. Ceu-
lem waszem iest tylko podnieść Hiszpa-
now, aby walczyli przeciw Francuzom,
nim wy dojdziecie do okrętow. Wo-
ny lądowe zapewniają wasze panowanie
na morzu. Widzicie Francuzow i Hiszpa-
now sabiających się nawzajem: " Są to
mówicie, nieprzyjaciele, którzy się bitą;
potrzebały nam być nierozsądnemi, że-
bysimy nie podniecali ich kłótui i nie dostar-
czali im oręża? Płacą go oni krwią wła-
sną. Wyrz ten odstania do reszty wa-
sze postępowanie i zniewala każ ego roz-
sądnego człowieka do rzucania przeciw
wam przekleństw. — W tymże paragrafie
postrzegamy inne nadużycie powagi mo-
narchicznej. Wspomniano Ferdynanda VII.
i ak gdyby Karol IV. już nie żył, i iak
gdyby syn za życia oycy mógł prawo
mieć do tronu. Cożby na to powiedział
Jerzy III. gdyby Król Walii wziąwszy
ten paragraf w rękę osiadł na isgo tronie,

i naczele gwardyi Windsorskiej i udu Lon-
dyńskiego osadził starego, zaślepionego
oycy swolego w wieży? Wyznać po-
trzeba, iż Europa miałaby prawo powie-
dzieć do Króla Jerzego, iż na to zastużył.
Co za nauka dla Króla mającego cztery-
dziesiąt letnich synow! Co za błąd, co za
niemoralność! Tak więc uznacie Fer-
dynanda VII. który na czele spisku i gwar-
dyi ubielonego na tronie oycy swego ztę-
cił z niego! To iedno słowo wyjaśnia
dostatecznie wasze intrygi w sprawach Hi-
szpańskich. Uznacie Ferdynanda, ponie-
waż uwiedliście iego zauszników i uży-
liście Xcia Infantado dla wciągnięcia go w
spisek przeciw oycy i matce pod pozorem
zwalenia Xcia Pokoia. Zrodzony był
przez waszych stronników plan, iż iak
skoro Karol stracony był z tronu; miano
opatrzyć twierdze w żywność, wstąpić
woyska ku Pireneom, odmienić systema i
zawrzeć pokoy z Anglią. Znalście do-
gryc charakter Cesarza, ażebyście nie prze-
widywali, że czynności wasze nie będą
iego bystrego oka, że Francya u'erzy" na Hi-
szpanią i że ta będzie przymusa na rzucić
się na łono wasze i stanę się niewolnicą wa-
szą. Takie były wasze czynności w Hi-
szpanii. Stronnicy wasi robili spiski; in-
trygi wasze potrafiły usbroić syna prze-
ciw oycy. Król Karol, widząc życie swo-
ie zagrożone, żądał wsparcia od swego
sprzymierzyńcy i pomocy iego woyska;
przybył z Królową szukać przytułku
wśród woyska Francuzkiego przeciw roz-
mnożności ludu. — Jeżeliby przypuścić mo-
żna, iż syn za życia oycy miał iakowe
prawo do tronu, nie sztekłże go się Fer-
dynand, a iego zrzeczenie się nie byłoż
zupełnie wolne i bez żadnego przymusu.

— Mowa ta będzie na zawsze pamiętną, jako pomnik nierozsądku i zgorzenia politycznego, które zapowiada rozprzężenie rządu i upadek tronów! Król Szwedki, najwierniejszy sprzymierzeniec Anglii, odpadł od tronu, i zamiast ratowania go, dania mu pomocy lub przynajmniej odwrocenia oczu od smutnego widoku, uznano w tej mowie i zaaprobowało wszystko co się w Szwecyi stało. Niżej uznano za życia oycza prawa syna, który nawet nie panował! Oto celniejsze cechy charakteru Angielskiego; natrzasacie się z tego wszystkiego, co powinno być najświętszem! Gustaw jest tronu pozbawiony; natychmiast wypieracie go, się i nie znacie go więcej! Mowicie z Piotrem: *Nescio hominem istum quem dicitis!* Karol jest z tronu złożony, a wy przyznacie pospółtwa prawo do rozrządzania tronem; nakeracie nazywacie prawem rządem i uważacie takim kilka przewrotnych głów, które się nazywają Junia i które mówią w imieniu Ferdynanda VII, który ich nie zna i brzydzi się nikczemnikami, którzy chcą tylko zniszczyć Hiszpanię z korzyścią dla Anglii. — Póki tylko imię Ferdynanda VII. służyło za płaszczyk rozbojnikom, nie poszytano; a zgodne z powagą tłumaczcie się; ale gdy to imię wspomniane jest na wysokośći tro-

nu Angielskiego, nie będzie za tem o rzeczy przeleżać przed oczy publiczność wszystkie pisma, tyżące się wielkiej tej sprawy. — Gdy fronticy Anglii podnieśli rokosz w Atanjuet, gdy Król Karol przygnaszony został przyłożonym do piersi pistoletem zrzec się dla swego syna tronu, Król i Królowa posłali do dowodzącego wojskiem Francuzkim generała oddając się pod jego opiekę (1) i wzywając pomocy swego sprzymierzeńca. Ferdynand przybył do Madrytu. Cesarz chcąc anaydować się bliżej teatru wielkich tych zdarzeń, zjechał do Bajony; (2) Król Karol zjechał sobie tam zjechać, gdzie i syn jego przybył. Jeden i drugi żądał, aby Cesarz był ich sędzią. Cały świat wie, że Król Karol i Ferdynand przybyli do Bajony z własnej ochoty, inaczej nie było w mocy Cesarza ich tam sprowadzić. Ferdynand anaydował się jeszcze w Witoriz pomiędzy swemi stronnikami i wojskiem gdy Cesarz pisał do niego zapraszając go do Bajony. Cesarz proponował Królowi Karolowi, iż go przywróci na tron; lecz Król obciążony wiekiem, przestraszony niebezpieczeństwem, na które był wystawiony i brzydząc się poltępkiem swojego s naiżuchwał się z rozhukanego pospółtwa, wolał raczej dni swie w spokojnem ustroniu przepędzić i ustąpić wszystkie swo-

- (1) W pismach usprawiedliwiających, które są na końcu tych uwag drukowane, znajduje się list pod d. 18 Marca, w którym donosi Król Hiszpański Cesarzowi, iż przyjął złożenie urzędu przez Xcia Pokoju. Pod d. 20 pisał do Cesarza, iż złożył koronę na rzecz syna swojego; Cesarz poznał z tego listu, tak ważącego się od poprzedzającego, iż Król Karol nie działał wolno. Listy te oznaczone są Nrami 1 i 2, a pod Nr. 3 widzieć w istocie można, iż Król Karol korzystał z najpierwszej okazji dla protestowania się przeciw złożeniu korony. Listy Króla, Królowey i córki Królowey Etrarskiej pod następnymi Nrami, okazują iż dalece obawiał się Król gwałtu buntowników i iż dalece nienawidził swojego syna.
- (2) Cesarz odebrał w drodze list od Xcia Ferdynanda, drukowany niżej, który mu oddał w Tours Szambelan Ferdynand Nunez.

le prawa Cesarzowi Napoleonowi. Wszyscy, którzy znajdowali się na rzw czas w Bajonie i którzy świadkami byli słusznego gniewu starego Króla ile razy zobaczył swoiego syna, przeniesą do potomności wrażenie, jak e na nich widok ten sprawił. Sąd nie mógł być wątpliwy: była to bowiem rzecz, którą każdy mógł sądzić. Syn podniósł oręż przeciw swemu oycu! Iest to sprawa wszystkich Królów! Syn otoczony stronnikami Anglii wydziera oycu koronę dla tego, że był szczerym sprzymierzeńcem Francyi! Iest to oprócz tego sprawa Francyi! Cesarz kazał znajmie Xciu Ferdynandowi, że nie będzie więcej panował nad Hiszpanią; że Król Karol ustąpił mu swych praw i że użyje praw swych. Dozwolono mu wszelako powrócić do Hiszpanii, i charewano mu eskortę, ale Cesarz oświadczył mu, iż całą potęgę Francyi bądzie przeciw niemu wolał, niżby wyrwał Hiszpanię z pod wptwu Angielskiego. (3) Ferdynand, w którym wyrzuty oycy żal sprawiły, którego przefraszyło to wszystko, co widział w Hiszpanii, który mniemał, iż powinien był panować na tronie spokojnym, a niewstępować nad rzesz kropne burze, nie chciał inaczej powrócić do Hiszpanii, tylko jeżeli Francya cufnie swe wyska lub odda je pod jego rozkazy. Po zgodności Cesarza było prowadzić wojnę dla utrzymania praw swej korony i tych, które mu Karol ustąpił, i dla zniszczenia projektów Anglii. Widząc to Ferdynand, postanowił zaewnie sobie być spokojny, poszedł za przykładem oycy i

wyrzekł się praw do tronu. Listy Xcia Ferdynanda są tego dowodem. (4) Wiemy także, iż Cesarz kazał oświadczyć posłom wielu dworów, iż Ferdynand może gdy zechce powrócić do Hiszpanii, i będzie przez woysk Francuzkie odprowadzony aż do miejsca, które oznaczy; lecz Francya wy a mu zaraz wojnę i nie dozwoli nigdy, żeby panował. Ferdynand brzydzi się lotrami, którzy używają jego imienia dla znieszczenia Hiszpanii; z przejętych listów, które rokoszanie ustawiali w Saragossy i Sewillii przestać Ferdynandowi, pokazu e się, że nigdy nie korespondował z Hiszpanią, i że ani upoważnił, ani zatwierdził za niego z tak zwanymi rządow w Hiszpanii, które jego imienia nadużywały. — Król Karol ustąpił Cesarzowi wszystkich praw swoich do tronu; Królewiczowie Hiszpańscy także swoich ustąpili. (5) Król Jozef Iest więc prawem Królem Hiszpanii. Wszystkie ustosowania, które czynił dotąd Angliacy, aby nie był od całej Hiszpanii uznany, były bezskuteczne. Pragnemy bardzo, aby Angliia zechciała, isk Iest w m wie od tronu powiadziane, prowadzić dalej wojnę z Francją korpusem przeciw korpusowi, i użyć wszystkich sił swoich i pieniędzy na lądzie; lecz przekonaniem jesteśmy, że te oświadczenia są tylko utudzeniem nie-szczęśliwych Hiszpańców, i że Angliacy postanowili ich opuścić. Dla nich potrzeba Iitwey wojny i prędko się koczający.

(b) Niewiedzieć nad czer bardziej dziwić się należy, czy nad słabością Anglii względem

(3) List Ferdynanda, pisany pod czas jego pobytu w Bajonie i drukowany porządkiem Nrow, okazuje jakie były jego myśli względem Francyi, gdyby był osiadł na tronie Hiszpańskim.

(4) Pomiedzy listami Xcia Ferdynanda do Cesarza znajduie się także jeden z Walencyy pisany. Podobne listy nie potrzebują objaśnień.

(5) Zobacz dołączone do tych pism traktaty.

Sawecyi, czy nad użyciem się z Hiszpanii, czy też nad iey postępowaniem względem zjednoczonych stanów w Ameryki. Zjednoczone stany wypędziły wśręgo Jacksona; człowieka, na którego szole znajdnie się zawsze wypiętnowana Kopenhaga i tyle względzonego, iż wszelki z nim związek czyni zakaz! Włoż,ły embargo na wasze okręty; okazały się głuchemi na wasze groźby; i wy staliście się unżonemi, rozwołającemi i powolnycyzemi! Poszytuiecie się za szczęśliwych, że z ednoczonych stanów nie wydały wam wojny; skądże pochodzi ten język? pyta się każdy z szawieniem: okazuje on słabość, godną reszty mowy. W wojnie z Ameryką nie ma nie do zyskania, a wy wszystko dla siebie czynicie: nie biercie się tylko dla zysku, i dla złota tylko krew waszą przelewacie. Człowiek myślący widzi tylko na waszych chorągwiach zamiast herbu waszego Lamparta, znaki szlachetwa i rycerswa, paki cukru, herbaty i kawy; i dla tych tylko się biecie. Wasz handel nie by nie zakaz w wojnie z Ameryką, i dla tego nieście głuchemi na wasz, śkie anawagi.

(i) Francya prowadzi wojnę bez pomnożenia swoich podatków; owszem znacznie się zmniejszły i codziennie się jeszcze zmniejszają; lecz wasze powiększają się do najwyższego stopnia. Bądźcie baczniemi; jeżeli nie musicie co rok usiekać się do ogromnych pożyczek dla zastąpienia niedoboru, jakże potraficie ustawicznie prowadzić wojnę?

(k) Przyznajcie, iż przedsięwzięte przez Francją środki przeciw wielkim źródłom waszej szczęśliwości sprawiły skutki, ale tylko momentane. Powiemy wam dla

czego były tylko momentalnemi, i okażemy oraz że będą na przyszłość skuteczniejszemi. Zaburzenia w Hiszpanii otworzyły większą część portów tego królestwa; lecz w krocie będą dla was zamknięte. Tryest dopomagał bardzo waszemu handlowi, i ten port na zawsze dla was jest zamknięty. Hollandya nadewszystko szkodziła tym środkom, których skutek zależał od cgołu; zdradzała sprawę publiczną; przyymowała wasze okręty pod bierzą Amerykańską, co sam rząd Amerykański potępia, lub pod inną maską; lecz więcej ich nieprzyjmie. Rzeczy wasze roku 1807 wyciągnął, aby brzegi i porty Hollenderskie osadzone były celnikami i wojskami, któsym iść można; i to się stanie. Wypadek pierwszej i drugiej koalicji przesądził, iż brzegi Francuzkie rozciągnięte zostały do Skaldy, wypadkiem, iż szow waszych roku 1807 będzie, iż rozciągnięte zostaną do Elby. [Książki, których doświadczyliscie tylko czasami, będą na przyszłość dotkliwszemi i ciągłemi. Dodac tu jeszcze potrzeba iż trudnienie się wojną i owę oslabiło bardzo dzielność środków; lecz pokoy zapewniony przez połączenie się dwóch wielkich mocarstw i przyłączenie do tego systemu Pruss, Danii, Sawecyi i Austrii nadadzą nową moc wszystkim tym środkom i pozbawią was wszelkiej nadziei prowadzenia handlu z Europą. — Mowicie, iż nakładacie nowe podatki dla zastąpienia pożytków pieniężnych w szawem przywrócić; lecz nie jesteście tak łatwo wierzeni. Jeżeli i nakładacie podatki, to w celu zastąpienia waszego niedoboru. Skarb wasz jest przepaścią, której człowiek tylko światły widzi głębokość. Używać siebie i innych oszukać; prawdę

okaże się! dopiero w ten czas, gdy powszechny nastąpi bankrut i gdy papiery które pokrywają tę przepaść na dół spadną.

(1) Jakiż macie dowód zastrzałej zawziętości waszego nieprzyjaciela? Dwa najwięksi Monarchowie w świecie nieporozumieją się z sobą w Erfurcie dla ofiarowania wam pokoju? Nieodrzuiliżecie niedawno propozycji wymiany jeńców, i posłania pełnomocnika do Morlaix, którą podobno dla tego odrzuciliście, chociaż wam była z waszego natchnienia uczyniona, ażeby nie przyczyniła się do zbliżenia się do siebie! Imperator Rosyjski i Cesarz Francuzów chcą pokoju, ponieważ są wielkimi i potężnymi przez rozległość krajów i bogactwa ziemi. Anglii niechce dla tego pokoju, ponieważ chce podciągnąć pod swoje opłaty handel wszystkich narodów, przymusić okręty pod jakąkolwiek bądź banderą do zawijania do Anglii, i pobierania ceł od całego świata! Oby dobry pieniusz Angielski stworzył wam na koniec oczy! Odstąpcie od tych pretensy, których nie potraficie utrzymać; usierpi na tem świat, lecz skrzyżujcie wszystko na waszej zgubie! Zwroćcie wasze prawa morskie na ten stopień jak były przed 60iu laty; odwołajcie obrażające wyroki waszej rady, których żaden naród nie może uznać; bo Rosyjanie, Francuzi i Amerykanie wleliby raczej uznać waszego Króla Królem Petersburga, Moskwy, Paryża, Wenecyi, Raymu, Bostonu i Baltimoru, niżeli poddać się wyrokom waszej rady, które nie oznaczają jak tylko odezwę powszechny Monarchii. — Nigdy jeszcze nie słyszano takisj mowy z tronu Angielskiego, i ci którzy doradzają Monarsze tak mówić, obżuwają, iż w wszystkich ich czynach wiele jest dwójności, a

mało rozsądku i prawdziwey wierności. Mowę tę napisała zapewne ta sama ręka, która przepisała instrukcyę dla Waleisla w Hiszpanii, Lord Chatam na wyspie Walcheren, i rozkazy rady 1807 roku. Jest to ta sama mieszanina niekłębiących się i źle powiązanych rzeszy.

W obu izbach parlamentu żywe rozstrzygnęły spory względem adresu podziękowania do Króla, wsłakło większość głosów przyjęty został.

Z Madrytu d. 19 Stycznia.

Główna kwatery J. K. Maj przejęte zostały z Almagro do Santa Cruz, które miasto leży tylko o dwie mile od Santa Maren. Od rokaszanów przychodzi wiele zbiegów,

W jancie Sewilskiej panuje największa niezgoda, a pomiędzy ludem największa bojaźń jak tylko dowiedział się, że Napoleon Wielki przybędzie znówu do Hiszpanii. Król wysłał jeszcze przed wyjazdem deputacyę przeciw Cesarzowi, na której trzecie znajdują się Xpé Campo Alange, minister związków zagranicznych i Margabia Brancobate.

P. Caulincourt, brat W. komendzkiego, który nie dawno wyniesiony został na generała dywizyi, którego choroba zatrzymała w Madrycie. Teraz przyszedłszy do zdrowia, pojechał do Paryża. Król Jmcr zlecił mu, aby oddał Cesarzowi bardzo wielką listę chorągwi, które zabrane nieprzyjacielowi zostały w różnych bitwach, sielonych w okolicach tutejszych,

Król wydał w Almagro pod d. 14 b. m. wyrok następujący:

Zważywszy, iż nieprzyjaciele szczęśliwością Hiszpanii, jak tylko utrzcili nadzieję dopięcia swoich celow oszętem, chwycili się

sposobow podstępnych dla wyperswadowania ludziom, których utrzymują jeszcze pod bronią, iż poddanie się ich będzie nagrodzone ziemię traktowaniem i przymusem udania się w służbę daleką od swego kraju. Chcąc zapewnić iak najpoczyśniej przeznaczenie osob wojskowych, których powrot poprzedzi zupełne przywrozenie spokojności, postanowiliśmy i stanowimy co następuje:

Art. 1. Wojskowi wszelkiego stopnia, którzy stawiają się dobrowolnie, będą mogli powrócić do swych domow, które mają w prowincyach podbitych, a jeżeli nie mają własnych domow, tedy bawć tam mogą za zaręczeniem ludzi wiary godnych.

— 2. Ci, którzy zechcą służyć, będą umieszczonymi zostają w woysku narodowem i zachowają wojskowe swoje stopnie.

— 3. Żołnierzom zapłacone zostanie za wyposażenie i konia 500 realow, za luzą czyli karabin 60, a za parę pistoletow 20 realow.

(Pod.) *Ja Król.*

Z rozkazu J. K. Mei:

Minister sekretarz stanu, M. L. Urquios.

Z Saragossy piszą, iż He s t Sarasa, rozbojnik rownie podły, iak zuchwały, którego opuszczają codziennie chłopcy, z których składała się jego zgraja, miał sposobność przywłaszczenia sobie wiele sreber kościelnych. Zdać się nawet, iż znaczną ich część posłał do Francyi, będąc zawsze gotowem do porzucenia swojego rzemiosła, które go zubożyło i używania bezkarnie, jeżeli można, owocow swego łupieństwa. Zaufany w swej sile stał spokojny w Illueca; lecz za zbliżeniem się 300 Polaków, zaledwo zdążył uciec, zostawiawszy wszystkie swoje bagaże, amunicyą, broń i konie. D. 11 o godzinie 4 rana rozumiał, iż potrafi się zemścić i po-

dejsz Polaków uciec na nich w tem samym miejscu; lecz Polacy dali mu nową szukę. Szef batalionu Rydolski rozkazał otoczyć jego kupa, gdy szycowała się do bitwy i 80 tych nieczemników rozlikań. Trzynastu innych, których schwytano, będą niebawnie obwieszonemi. Tak! los czeka mieszkańcow, których przebaczenie nie odwiodło do tego czasu od rozbojow i zaboystwa, którzy nie powracają do swych rodzin i do prac swoich, iak skoro zbroją w ręku schwytanemi zostaną.

— Dnia 20 — Junta Sewilska przenosi się na wyspę Leon. Blisko widząc, że nie może daley wojny prowadzić, oddalił się od woyska i powraca do Malaga na tenc swęj rodziny. Terragona i Lerida będą ufortyfikowane. Valencia zapłaciła już przeszło 60 milionow. Woysko Manchy składa się tylko już z 22 000 zbrojnych, a 10,000 niezbrojnych ludzi.

Z Bajony d. 26. Stycznia.

Listy z Madrytu donoszą, iż woysko pod rozkazami Króla Jmć Katolickiego szybko do Andaluzyi postępuje. Przy odeyciu poczty główna kwatera znajdowało się w Karolina, na granicy tej prowincyi około 25 mil od Korduby. Przeprowadzono się już przez wszystkie ciasne pomiędzy skałami wąwozy Sierra Mensa, i spodziewają się, że Andaluzya się podda.

Jenerał Suchet postępuje przeciw Walencyi; mowią już nawet, że to miasto posłało do Króla deputacyą, że się podda.

Mowią, za rzecz pewną, że Marszałek Angerean zbliżył się z zastogą Barcelońską.

Jenerał Bouvet postąpił z woyskiem swoim do Gigson.

Bajona podobna jest od 22 b. m. do wiel-

kich k szar, które zapełnione są różnego gatunku wojskiem. Znajduie się tu 8my korpus, który rz do 30 b. m. przechodzić będzie. Naczelnik jego Xzę Abranteski jest tu oczekiwanym.

Nadeszły tu rozkazy, aby wszelka była gotowość do podróży J. C. K. Mei z Bajony do Wittoria. Konie J. K. Mei idą jutro do Wittoria.

Z Waladolidy d. 24. Stycznia.

Onegdaj rano zapalił się tutejszy inkwizycyjny pałac; nikt go ratować nie chciał i cały się spalił.

Generał dywizyi Kellerman donosi pod d. 22 Stycznia, że Pułkownik Dejean podszedł d. 15 Stycznia o godzinie 8 w wieczor miało Alkaniza, zabił 200 r. koszarow, resztę rozpedził. Generał Echevarna uciekł tylko w koszuli, zostawiwszy wszystkie swoje rzeczy i listy.

Z Amsterdamu d. 6 Lutego.

Z powodu niepewności naszego przeznaczenia ustal wazelki handel, papiery spadają; z rana rozbodzą się te, w wieczor owe wieści, a jedne jak drugie fałszywe, oto stan naszego królestwa od kilku tygodni, który nie ukończy się prędzej, poki wypadki układów w Paryżu nie będą przedawnie ogłoszone.

Wojska Francuzi zajęły także Willemstadt, Steenberg, Klundert i Gertrudenburg, słowem wszędzie miayes aż po Mozę. W miarę pomykania się wojsk Francuzkich odbija się nasze.

W mieście naszym tak wiele znajduje się wojska naszego, iż nie mogło się w koszarach pomieścić i stoi umieszczone w kwaterach.

Osnowa monitora pod d. 5 b. m. sprawiła tu wielkie wrażenie; papiery nasze bardziej jeszcze od tego czasu spadły. Umowa względem kraju naszego podpisana została w Paryżu, iak się dowiadujemy, d. 30 Stycznia.

Wszystkie Amerykańskie okręty muszą teraz Texel opuścić.

Z Botzan d. 30 Stycznia.

Hofer nakoniec wynaleziony i schwytany aktualnie został w budzie pasterskiej na wierzchołku jednej nuyodlegleyszej gory w Passayer. Przeprowadz no go tu d. 28, a dziś odesłany został z swem pisarkiem do Mantui.

Od brzegow Menu d. 8. Lutego.

Pisma publiczne mieszczą co następuje: Dowiadujemy się, iż Xięstwo Oldenburgskie przyłączone zostanie do królestwa Westfalskiego. Xięstwo to zawiera 54½ mil kwadratowych i 90.000 mieszkańców.

Stojące w Hanau i Fuldziej wojska Francuzkie odebrały rozkaz udania się w drogę. Dywizya Desaix idzie tymczasowo do Xięstwa Bergskiego.

W Augszburgu nie ma już iak tylko 1100 mieszkańców, którzy kwatunek ponosić mogą. Tak daleko zubożało to miasto, które przed lat 20 miało być za nuybogatsze w całych Niemczech.

Z Szweryna d. 9 Lutego.

Odbraliśmy tu przyjemną wiadomość, że kochany nasz Xzę Następca żeni się z Xiężniczką Sasko-Weymarską.

D O D A T E K

D O N R U 16.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

W NIEDZIELĘ DNIA 25. LUTEGO 1810.

Kars Biletów Wiedeńskich pod dniem

23 Lutego 1810.

15 zło. ryńskich 48 $\frac{2}{3}$ kr. za 100 ryńskich w Bankocetlach, czyli ielen ryński nie ma więcej wartości jak 16 $\frac{1}{2}$ kr. w srebrney monecie.

Z Paryża d. 5. Lutego.

Monitor zawiera obszerny raport Marszałka Soult, Xcia Dalmacyi, do Xcia Neufschalskiego, z Bayle d. 22 Stycznia pisany, względem szczególnego postępu woysk Króla Jmci Katolickiego przez Sierra Morena aż do Guadalquivir i daley, ku Sewilli. D. 19 znajdowała się główna kwatera Króla w Santa Cruz de Mudela. Woyska użyte do ważney tej wyprawy składały się z 180 i 180 korpusu; pierwszy pod dowództwem Xcia Treviso, drugi pod dowództwem Xcia Belluny, który w podróży swojej do Koroduby kołowac miał z Krolewskich gwardy, &c. Wszystkie przeprawy przez skały, które nieprzyaciel obwarował także był minami, zostały przez Xcia Treviso, Jenerałow Desollas, Sebastyni, Gasañ, &c. po niejakim oporze z strony nieprzyaciela oprowadane. Wypadkiem przedsięwziętych dotąd dwóch ataków był zabranie: 6000 jeńców,

pośród których regiment Malagi 5ty Sewilski, 2 Jenerałow, a mianowicie Castejona, wielu officierow, 8 chorągwi, 25 dział, amunicyji, magazynow, obozu, i zt ełne rozprzeszenie pozostałych niedobitkow woyska rokossanow z. pod bitwy pod Occana. Junta Sewilska przeciąga się na wyspę Leon, gdzie na d. 1 Lutego zwołani są Kortewie, co podobno na nie wiele się przyda, podiewał wszędzie rozspuła się kupa rokossanow. D. 22 Król Jozef oczekiwany był w Andujar.

Sierra Morena, przez którą przechodzi teraz woysko Francuzkie, składa się z stanicami wysokich gór, które przedzielają Nową Kastylią od Andaluzyi. Gdy przychodzi się tam przez obsze na rowinę Manchy, wystawiają te góry przykry i cdrażniący widok; góte skąd grzbiety okazaia tylko tu i owdzie krzywo rosnące drzewa. Jdąc daley, dzikszai eazsze okazuje się okolica; szare skały, ciemne doliny, stromyki spadające do bezdennych przepaści, słowem najokropniejsza wyfiwiania się oku pułynia. Przystępując jednak do środka, a wstępuje ku Andaluzyi, wszynko inną przybiera postać. Wśród wielkich tych natury igrzyk gwierają się oku mal-

wnieże i romansyczne widoki i uśmiechające się rwniny; przyszedłszy zaś do granic południowych wszystko otacza najobfitsza i najpiękniejsza zieleność. Dawniejszych czasów w były te góry postrachem dla podróżnych; lecz pod Karolem III. zrobiono przez Sierra Morena piękny gościniec, który idzie aż do Kadyxu. Złożone tam osady, pomiędzy któremi leży w środku małe, ale piękne miasto Karolina. Początkowo zamieszkałe było od Niemców, potem od Włochów i innych endzoziemców; teraz większa część jego mieszkańców składa się z krajołców. Miasto to jest nowo i podług regularnego planu zbudowane; ulice są proste i okolice przyjemne. Sierra Morena sławna jest z bitew w dawniejszych czasach między Chrześcianami i Maurami. Hiszpańscy kronikarze przesadzają jednak bardzo te bitwy; i tak jeden z nich pisze, że w jednej tylko rozprawie zabił Chrześcianie 200,000 Maurów. Sierra Morena jest także miejscem części przypadków przedziwnego Dunkw szota przez Cerwantesa; w tych górach Dorota i Cardenio szukali przytułku; tu bohater Manchy przez nasładowanie Orlanda oszalał, i dzięki te okolice sławne piórem Cerwantesa dłużej zostaną będą w ludzkiej pamięci, niżeli przez wojny za czasów Arabów.

Marszałek Macdonald, Xżę Tarentu, opuszcza Karentyę, udając się do Hiszpanii, gdzie otrzyma dowództwo.

Xżna Neufszatelska, córka Xcia Wilhelma Bawarskiego, znajduje się w ciąży.

Kommissya do spraw duchownych ukończyła już swoje posiedzenia. Mowa owołęzaniu narodowego koncylium.

Z Turynu piszą, iż d. 22 Stycznia dało się czuć w Pignerolies trzęsienie ziemi.

Podług doniesień z Neapolu wojska Ros-

syjskie, które znajdowały się jeszcze w Tarente powracają teraz przez wyższe Włochy do ojczyzny.

Z Getony piszą, iż Jenerał Dumoulin, który w 1500 ludzi pobit pięć razy liczniejszego nieprzyjaciela, poległ nieszczęściem w tej bitwie.

Mowią, iż wielu biskupów mianowanem są radcami stanu.

Słychać, iż Najjaśniejszy Cesarz podobno już do Hiszpanii nie pojedzie.

Mowią, iż na rachunek Roslyi zaciągają tu u Bankierów Perregaux, Lafit i kompanii 50 milionów fr. na 7 od sta prowizyi.

Po zawartym z Szwecyą pokoju wydał nasz minister morski rozkazy, aby nasze okręty i korsarze nie zabierali więcej okrętów Szwedzkich.

Hrabia Montesquiou mianowany jest prezydentem ciała prawodawczego.

Przez uchwałę senatu oznaczone jest uposażenie korony w dobrach i t. d.

Z Rotterdamu d. 6 Lutego.

Ogłoszone tu zostały następujące dwa pisma:

Wypis z protokołu sekretoryatu stanu, w pałacu Tuilleries 20 Stycznia 1810.

Napoleon Cesarz Francuzów, Król Włoch, &c. postanowiliśmy i stanowimy co następuje:

1. Ma być utworzone wojsko pod nazwiskiem Brabanckiego.
2. Wszystkie między Mozą, Skaldą i Oceanem leżące kraje stanowią territorium tego wojska.
3. Wszystkie Francuzkie i sprzymierzone wojska, które się w tem okręgu znajdują, składać ma wojsko Brabanckie.
4. Twierdze leżące między Mozą i Skaldą mają być w stanie obłężenia ogłoszone.

5. Woyskowi dowodzey, Frantuzk'e i Hol len'erskie władze mają się do ninieyszego rozrządzenia stosować.

6. Minister woyny ma zlecenie wykonać ninieyszy wyrok.

(Podp.) *Napoleon.*

Z rozkazu Cesarza :

Minister sekretarz stanu, Xzê Bassano.

Zgodne z oryginałem :

Minister woyny, Xzê Feltré.

Drugim piśmie jest odezwa następująca :

Miszkańcy Brabancyi, wysp Zelantickich,

i leżących nad Mozą i Skaldą! Odebrawszy od Nayaśnieyszego Cesarza i Króla rozkaz obrania woyskowego stanowiska w kraich leżących między Mozą i Skaldą, poselam tam przeto dobre i karne woyska, które mają rozkaz szanować wasze osoby i swyeczcie. Spodziewam się, iż będą przyjęte w sposobie odpowiadającym dobremu ich postępowaniu, za które zaręczam. — W Bredzie d. 28 Stycznia 1810

(Podp.) *Marszałek Xzê Reggio.*

DONIESIENIA.

W Xięgarni Jana Maja na ulicy Floryańskiej pod Nr 507 znalazł się nowe dzieło d. 17 Lutego 1810 r. z pod praśly wyszłe, to jest: *Nauka obyczajowa o obrzydzeniu wyśpiewkow, wad i przesądów, a zamiatowaniu prawdy, cnoty i przymotów towarzyskich, &c. &c.*, z rzecy i sposobu napisania na zaletę zasługujące, a przypisane Nayaśnieyszemu Fryderykowi Augustowi i Królowi Saskiemu i Xiążęciu Warszawskiemu. Przez Autora *Moralności w Wykładzie Prawa przyrodzonego &c. i Traktaciku o miłości Oyczyzny* r. 1809 w Krakowie wydanych.

Niżej wyrażony, nie zostając dotąd jeszcze nigdzie w obowiązkach służby, lecz przymuszony przez okoliczności terażniejsze, szukać na przyszłość przyzwolonego sposobu utrzymania się, offerując Przerwienney Publiczności swe usługi, w następujących punktach: — Prowadząc przy innych w aemosciach język Frantuzki, Polski i Niemiecki, przytym odbywszy w młodości wiele wojszów, mógłby edukacją młodych Paniczów wojszujących, jako Guwerner skutecznie zakochać. — Powtownie potrafi, przez fizyczne Operacye, utemperować powietrze tak w zimie, jak i w lecie dyrgować, to jest w pomieszkaniach, żądany gradus siłna lub ciepła utrzymać. — Na ostatek ekonomikę las w zupełnie znając, mógłby się do jeneralszey inspekeyi lub gospodarstwa wielkich lasow. — Ktoby sobie życzył mieć takowego u siebie, niech się zgłosi listownie, pod Adressem: Do Jmć Pana P. P. przez Krakow na Olkusz

W państwie Izdebnickim na trakcie Wiedeńskim znalazł się każdego czasu Hiszpańskie Barany w najlepszym gatunku do sprzedania. Zyczący sobie ulepszenia stad swych owiec, zechcą się na miejsce udać lub posłać, a tam dowiedzą się o cenie. Barany znajdują się do wyboru roczne, dwoshji trzech letnie i t. d.

Podaje się do powszechney wiadomości, iż Rzeźnik Woyciech Cygankiewicz, dostrzeżony w robieniu trudności co do sprzedarzy mięsa wolkowego dla Publiczności naj karę 18 zł. ryń. skazany został, z zagrożeniem utraty na zawsze Rzemiostia.

Jacek Mieroszewski Zastępca Prezydenta.

Z Magistratu Miasta Stołecznego Krakowa. Dnia 16go Lutego 1810 roku.

Niżej podpisany na dniu 21 t. m. rano idąc od Haubdwachu w prostą ulicą Grodzką ku ulicy Hanowney do kasy powiatowej Krakowskiej końcem zapłacenienia podatkw z dóbr Nieszkowa, niespodziewanego doznał przypadku przez wyronienie pugilaresa z skorki czerwoney, w którym 620 zł. ryń. znajdował się w bankocetlach Wiedeńskich, to jest: 6 sztuk po 100 ryń. 2 sztuki po 10 ryń. tudzież papiery różne: jako to kwity kasy powiatowej na zapła-

tenie podatku nadzwyczajnego w kwocie 600 ryń. i kilkanaście krawców, nierownie z listy z adresem do podpisanego. Uprasza przeto czuley nad nieszczęściem bliźniego ludzkości, aby znalazłszy tak wy raczył oddać w Krakowie pod Nr. 311 właścicielowi domu, a tam dobrowolnie z tych samych pieniędzy 100 ryń. nagrody zapewnia się, które zapewne będą mu pożyteczniejsze niż gdyby wszystko przy sobie ukrył.

Kasper Stojanowski.

Opisanie Osób Z dnia 23 na 24 Stycznia r. b. z Aresztów Kryminalnych Krakowskich Zbiegłych.

Kowal lub Tylek Jozef rodem z Luśny Cyrkuła Myślenickiego 26 lat mający, katolik, żonaty, rolnik, tenże małego pleczyściego wzrostu, niebieskich wielkich oczów, i ciemno gniadych włosów, w ubiorze shtopskim.

Michał Oraczewski rodem z Opoczny, Cyrkuła Kieleckiego 35 lat mający, katolik, żonaty, rolnik, tenże wielkiego ogromnego wzrostu szerokiej czerwonej twarzy, małych siwych oczów, wielkiego nosa, ciemnych włosów.

Dura Wawrzencjusz rodem z Chatapek Cyrkuła Kieleckiego 70 lat mający, katolik, żonaty, rolnik tenże wielkiego chuderlawego wzrostu, podługowatej chuderlawej twarzy, siwych oczów, i czarniawych włosów w ubiorze shtopskim.

Windiss Paweł rodem z Czebrowic, Cyrkuła Krakowskiego 27 lat mający, katolik, kawaler, Lesniczy, mający Ojca Wojtem w Czerkowiecach, tenże wielkiego wzrostu, małej chuderlawej rumianej twarzy, wielkich siwych oczów i czarniawych włosów, nosił na sobie żupan ciemnego koloru sukniowy, bóg z obcasami i kapelusz okrągły.

Czechocki Piotr rodem z Strzeżeniska z Wielko Polski, 28 lat mający, katolik, kawaler, dezertér od Wojska Austriackiego, tenże wielkiego ogromnego wzrostu, podługowatej chuderlawej bladej twarzy, wielkich czarniawych oczów, wielkiego nieco spiczastego nosa, ciemno gniadych włosów i wąsów małych — ubiór w kryminalnym aresztańskim ubiorze.

Walczak Jan rodem z Górki, Cyrkuła Krakowskiego, 40 lat mający, katolik żonaty, rolnik, wielkiego ogromnego wzrostu, podługowatej pełnej białej czerwonej twarzy, małych niebieskich oczów, wieki czarniawych brwi i włosów. Ubiór jego był jasnoniebieski żupan, bóg z obcasami, i kapelusz.

Derbisz Piotr rodem z Wodny Państwa Tynszpolskiego 28 lat mający, katolik żonaty, rolnik, tenże był średniego wzrostu, podługatej pełnej twarzy, siwych oczów i gniadych włosów. Nosił na sobie gorzicę podartą, kamizelkę starą zieloną, spodnie skraane podarte, buty stare z obcasami. Czapka stara z czarnym barankiem i zielonym wierzchem.

Wszystkie przeto Zwierezności miejscowe, i każdy w szczególności wzywa się, aby tych zbiegów szlakować, a w przypadku dostrzeżenia, najbliższy zwierezności donieść.

Z Dyrekcji Policyi Miasta Krakowa dnia 28 Stycznia 1810.

Czapki.

Przedwziętemu obłopy przez Starozakonnego cukier Leibla kilkadziesiąt latowych świec zatrzymano i w urzędzie tutejszym złożone zostały, przedwzięcy zaś więccy ponie nie zgłasza się; właściciel przeto prawi tu się zgłosić ma, a udowodniwszy prawo swe świec wspomniane odbierze. — Z Dyrekcji Policyi w Krakowie d. 19 Stycznia.

Opisanie zbiegłego z aresztu wojskowego na dniu 25 Stycznia 1810 r. mieniącego się oficierem Francuzkim Jacques Durand. Tenże jest wzrostu niskiego, twarzy okrągłej brunatnej, włosów czarnych, oczów czarnych; na sobie miał frak stary koloru piaskowego, raytuzę także z garstkami świeżemi pobokach zapinanemi, buty z małemi stalowemi obrotkami, na szyi szalik czarny i jedwabny, na głowie surajerka granatowa z złotemi galonkami; na lewym boku na fraku między dsurkami nosił wążeczkę czerwoną usuwając sobie ten znak członkont legii honorowej wstawiły; zwyczajnie mówił złe po Francuzku, po Włosku dobrze, trochę po łacinie i po Węgiersku, przybył tu do Krakowa za marszrutą rządową kommitatu Węgierskiego Koszyc; a dawniej słuował w fortecy Munkatz w Węgrzech. Wzywa się przeto wszystkie władze wojskowe i cywilne, aby za dostrzeżeniem tenże był aresztowany i pod nazwą tę za do najbliższej komendy wojskowej dostawionym, skąd do sztabu Jeneralnego do Włocławki lub do Komendy placu Krakowa dostawionym być ma. Dnia w Krakowie d. 11 Lutego 1810.

Zielencki, Podkomunik Kommandant placu.